

WALL STREET 2: MONEY NEVER SLEEPS

TEKST: PATRICK BEIJERSBERGEN

Na 23 jaar is er een vervolg op *Wall Street*, de klassieke beursfilm. Dit vervolg kreeg de ondertitel: *Money Never Sleeps*, naar een van de vele oneliners van Gordon Gekko uit deel 1.

Zoals bij de meeste vervolgfilms was het origineel beter, maar de tweede *Wall Street* bevat gelukkig nog volop verwijzingen naar de eerste. De film begint als Gordon Gekko uit de gevangenis wordt ontslagen waar hij aan het eind van deel 1 naartoe moest. De bewaarder overhandigt hem met een nog net onderdrukte glimlach zijn bezittingen, waaronder een mobiele telefoon uit 1985, een soort kleine koelkast.

Gekko blijkt een dochter te hebben die niets meer met hem of met geld te maken wil hebben, maar wel verliefd is op een jonge beurshandelaar. Deze Jacob Moore (Shia Labeouf) is gefascineerd door Gekko en probeert vader en dochter weer bij elkaar te brengen. Dat wordt nog een heel gedoe, en de lovestory die *Wall Street 2* ook is, zal ik u besparen.

TWEDE VERHAALLIJN

Leuker is de tweede verhaallijn, die min of meer de Amerikaanse kredietcrisis in 2008 volgt: Moore werkt bij een soort Lehman Brothers, dat zwaar in de problemen komt door het instorten van de Amerikaanse sub-

primehypotheekmarkt. De echte schurk van de film doet Gordon Gekko verbleken. De bank waar hij werkt is nog het best te ver-

gelijken met Goldman Sachs. In een overleg tussen topbankiers en een minister die veel op Henry Paulson lijkt, wordt de film-Lehman over de rand van het ravijn getrapt. Het overleg doet, mede dankzij het prachtige optreden van de 94-jarige Eli Wallach, denken aan het overleg tussen de 'Five Families' uit *The Godfather*. Dat speelde ook in New York, trouwens.

ALLERLEI BEKENDEN

Verder zien we allerlei bekenden. Een 23 jaar oudere en minstens 23 kilo zwaardere Bud Fox komt nog even voorbij, evenals de eeuwig jonge CNBC-presentatrice Maria Bartiromo. Gekko vertrouwt haar toe dat ze zeer populair is in de gevangenis ("your show is a big hit in the can"). Ze vertrekt zoals altijd geen spier. Verder zien we bekende beurscommentatoren, van de onderkoelde David Faber tot de overenthousiaste Jim Cramer van het programma 'Mad Money'. Vooral dit soort details en de fraaie beelden maken de film bijzonder leuk voor zowel beursfanaten als filmliefhebbers, maar het verhaal stelt weinig voor. ■

WALL STREET 1

De originele film uit 1987 is de geschiedenis ingegaan als dé film over het New York en de yuppiewereld van de jaren tachtig. Hoofdrolspeler Bud Fox (Charlie Sheen) werkt op Wall Street en heeft er alles voor over om de top te bereiken. Overdag probeert hij provisie te verdienen door zijn klanten tot handel in aandelen aan te zetten, in zijn vrije tijd probeert hij in beeld te komen bij zijn grote voorbeeld: de genadeloze superbeurshandelaar Gordon Gekko (Michael Douglas).

Dat lukt, Gekko neemt Fox in dienst en hij wordt inderdaad in korte tijd steenrijk. Uitein-

delijk ziet hij in dat hij vooral veel kapotmaakt met zijn handelen en de film eindigt ermee dat Gekko met behulp van Fox gearresteerd wordt voor handel met voorkennis. Deel 2 opent met de scène dat Gekko uit de gevangenis wordt ontslagen.

Gekko's oneliner 'greed is good' werd dé oneliner waarmee deze film beroemd zou worden. Toch is deze enigszins uit zijn verband gerukt. Gordon Gekko zei letterlijk: "Greed, for lack of a better word, is good". En die uitspraak was onderdeel van een toespraak tegenover werknemers in een slecht functionerend bedrijf, waarmee hij vooral het goede van marktwerking en concurrentie

wilde benadrukken.

Gordon Gekko spreekt bijna volledig in oneliners. Nog een paar klassiek geworden voorbeelden:

"Mixed emotions, buddy. Like Larry Wildman going off a cliff in my new Maserati."

"If you need a friend, get a dog."

"Ever wonder why fund managers can't beat the S&P 500? Because they're sheep, and sheep get slaughtered."